

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada V. Quadragesimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

Iudæis, ut misericordiâ moti, desistant ejus mortem postulare. Cogita tibi ab æterno Patre dici: *Ecce homo*; qui hæctenus jacebas paralyticus, & hominem non habebas, hîc hominem vides, qui omnes tuas infirmitates curabit. Huic tu illas humiliter expone. In hoc homine confide: cæterû in nullo: ne tibi aliquando exprobet: *Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum.* Psal. 51. *Ecce homo, qui in te, ut in latronem incidit, & despoliasti eum, & plagis impositis abiisti, & semivivum reliquisti.* Luc. 10. *Ecce homo, quem unum, & semper aspicere debes in omnibus operibus tuis.*

3. *Cum ergo vidissent eum Pontifices, & ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum.* Ibid. Nondum satiata est crudelitas. Addunt clamoribus rationes: *Secundum legem debet mori. Quare? quia filium Dei se fecit. Ergo si filius Dei esse vis, debes mori? Ita omninò. Vetus homo mori debet, ut vivat novus. Inclama ergo tibi: Crucifige veterem hominem cum concupiscentiis suis.*

DOMIN. V. QUADRAGES.

Iterum Pilatus pro tribunali
sedet.

1. **C**um audivisset Pilatus hunc sermonem,
L 3 nem,

nem magis timuit: & ingressus est pratorium iterum, & dicit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem responsum non dedit ei Ioan, 19.

Considera 1. timorem Pilati: Desiderabat Christum dimittere, quem innocentem agnoscebat, sed timebat tumultum populi. Nunc quia audivit, quod se filium Dei fecit, & vidit opera ejus à dicto non dissonare, magis timet, fortè filium Dei condemnare. Ideò quærit: *Unde es tu?* Si primò statim rescidisset hunc timorem, non tam periculose luctaretur. Qui semel cedit passioni, semper fortiolem experitur. Tu principiis obsta. Quære & tu: Unde es? ut bene Deum noveris. 2. Nihil respondit ei, ne dimitteretur liber. Tantum te amavit! Tantum opus salutis nostræ, quod susceperat, perficere desiderabat.

2. *Dicit ergò ei Pilatus: Mibi non loqueris? Nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & dimittere te? Respon dit Jesus: Non haberes potestatem ad versus me ullam, nisi tibi datum esset de super. Ibid. Ecce iterum superbia opprimit lumen, quod habebat de Christo dimittendo. Ita de una passione in aliã fit saltus, & una alteram juvat in ruinã.*

2. Expende responsum Christi. Applica illud tibi in omni adversitate. Verum enim est, quod nulla in te possit quidquam, nisi datum sit illi de super. Agnosce inde omnes

ex alto
rendas
3.
autem
non es
machi
um pe
Timu
hoc es
mus,
Exper

Pi

E

cisge
sio, c
rit &
te tue
bit, n
Agn
clam
ga u
2.
cisga
Rege
rem
sua

ex alto venire; quamvis Deus ad eas inferendas creatis instrumentis utatur.

3. *Pilatus quarebat dimittere eum. Iudæi autem clamabant dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Ibid. Violenta hæc est machina. Ne perdat amicitiam Cæsaris, Deum perdit. Quàm iniquè quàm præposterè? Timuit, ubi non erat timor. Quotidianum hoc est, fortè & tuum. Deum contempnimus, ut hominem amicum conservemus. Expende quàm hoc iniquum sit.*

F E R I A II.

Pilati in Christum sententia.

ET dicit Pilatus Iudæis: Ecce Rex vester. Illi autem clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum. Ioan. 19. Agonizat frigida defensio, quia adhuc clamores turbarum admittit & auscultat. Non benè satis à passione tetueris, si ei auscultas. Semper illa clamabit, ne meliori assentiaris, sed commodiori. Agnosce tu Regem, quem tollendum illi clamant. Exhibe illi solium, cor tuum. Roga ut hic imperet.

2. *Dicit ei Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habemus Regem nisi Cæsarem. Ib. O cæcitas! Cæsarem agnoscunt Regem, à quo spoliabantur sua libertate: Christum, qui venerat ut eos*

in libertatem assereret, rejiciunt. Quoties tu Tyrannum animi colis, Christum despicias? illius suggestiones, velut imperia audis? hujus contemnis? Dic potiùs: Non habeo Regem, nisi Iesum Christum.

3. *Tunc ergò tradidit eis illum, ut crucifigeretur.* Ibid. Considera 1. injustam sententiam: quia iudex toties innocentem agnovit, & tamen condemnat. 2. Crudelem, quia, ut ait Luc. 23. *tradidit eum voluntati eorum, furentium scilicet, & capitalium inimicorum.* 3. Cogita Iesum hanc sententiam non tam à Præsìde quàm ab æterno suo Patre decretam in mundi salutem accepisse. Discam me libenter tradere voluntati Dei, qui se tam promptè *traddit voluntati eorum.*

F E R I A III.

Crucis Bajulatio.

1. **E**T bajulans sibi crucem exiit. Ioan. 19. Considera 1. quàm suavi affectu diu desideratam Crucem sit amplexus; sanè majore, quàm Andreas suam; cupiens in ea delicta nostra portare. Quàm gravè tu eam tuis reddidisti! Admirare ejus affectum, & gratias age: detestare tuum, qui injuncta officia quereris esse supra tuas vires. 2. Non absterret eum infamia Crucis, quæ erat sup-
pli-

placium latronum : non pondus debilitato corpori admodum grave. Hæc sunt, quæ te plerumque terrent. At non est infamia sequi Jesum. Defectum virium supplebit ipse: vel etiam succubuisse, erit gloriosum.

2. *Exeuntes invenerunt hominem, nomine Simonem. Hunc angaria verunt, ut tolleret Crucem ejus.* Matth. 27. Etsi violenter particeps factus infamie Simon, accepit gratiam illuminationis, & deinde gloriæ. Si angariato hoc dedit Jesus, quid dabit volenti? Associa te, aut subi vices Simonis. Non deterreat te pondus, non hominum judicia, non confusio. Si compateris, & conregnabis.

2. *Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum.* 1. Quàm diversis affectibus! aut ut crucifigant, aut ut irrideant, aut ex curiositate, aut ex humana familiaritate: nemo, *ut tollat Crucem suam, & sequatur eum.* Vide ut tu hoc eum affectu sequaris. 2. Semel susceptam Crucem constanter tulit usque ad montem Calvariæ. Et licet tot per viam difficultates, ob pondus, debilitas vires, confusionem, irrisiones, &c. occurrerent, non tamen dimisit. Discenon ad horam portandam tibi esse Crucem, sed totâ vitâ.

Crucifixus Jesus.

1. **E**T dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum. Et cum gustasset, noluit bibere. Matth. 27. Dulcedo cordium potatur felle. Gustavit, ut suum etiam palato daretur tormentum. Noluit bibere, ne amaricaretur viscera, quæ sunt misericordiæ. Vinum dat mundus, sed nunquam purum. Id, quo delectat, permiscet felle. Ah noli bibere: quia in novissimo mordebit ut coluber. Prov. 23. 2. Vinum non bibitur, quia felle mixtum. Duplicent optima, quia mixta pessimis. Intentio mala, optima opera depravat. Sic ista age, ut nihil tædii, nihil simulationis, nihil commodi, aut amoris proprii admisceas.

2. Ibi crucifixerunt eum Luc. 23. 1. S. Ambr. in c. 23. Luc. ait: *Nudus Crucem ascendit: talis ergo ascendat, qui seculum vincere parat, ut seculi adjumenta non querat.* Nihil in mundum attulit, nihil aufert pauperimus Iesus. Non amat Crucem qui non amat paupertatem, quia in ea nemo, nisi nudus dignè pendet. 2. Cogita violentiam, quæ manus pedesque trahuntur, dolorem ex tractione clavorum; & paterete per obedientiam trahi, loco & muneri etiam arduo, ac tibi difficili applicari. 3. Cogita Christum egisse

egisse æterno Patri gratias pro illa hora, qua consummaturus erat opus : obtulisse se in sacrificium pro mundi, & nominatim tuis peccatis. Quid verò tanto amorì rependes, quo dilexit te, & tradidit semetipsum pro te!

3 Et cum eo alios duos, hinc, & hinc medium autem Iesum. Ioan. 19, Hoc ad maiorem ignominiam spectabat, ut peior pessimis latronibus crederetur. Cogita tria genera crucifixorum : pessimus unus, alter conversus, tertius ipsa innocentia, & Dei filius. Quandoquidem sua justis & injustis crux est, noli crucifigi ut latro, aut sceleribus ansam dare Cruci; noli violenter, ac proinde sine merito, Crucifigere cum Christo sponte, cum gaudio, & ex obedientia.

F E R I A V.

Sortes in vestes, Titulus, & Blasphemia.

1. ERat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad invicem: Non scindamus eam, sed sortiamur de illa. Ioan. 19. Divisa primū est exterior Christi vestis in quatuor partes. Interior, & inconsutilis servatur integra. Vestes Christi fideles sunt. Scinduntur: qui corpori Christi

non penitus adjacent. In quo non est fundamentum amoris Dei, non est etiam amor proximi: qui adhæret Deo, adhæret & proximo per charitatem. Quoties quod non ausi sunt Judæi, ausus es tu, & vestem hanc charitatis Christianæ discidisti? Dic impostherum: Non scindam eam.

2. *Jesus Nazarenus Rex Iudæorum.* Ibid. Morienti titulus datur ab ipsis hostibus, qui datus est nascenti à tribus Magis. Sic potestas ejus, & imperium firmatur. Sed heu! non agnoscitur Rex ab ijs, qui erasum hoc nomē volunt. Erit tamen mihi Jesus, & Salvator, Erit mihi Nazarenus, & floridus, ac in ipsis tormentis amabilis. Erit mihi Rex, cui me devoveo: nec alium anima mea Dominum admittet. Ut nunquam discedam, Christo configar Cruci, clavis timoris, amoris & mortificationis.

3. *Blasphemabant eum* exprobrantes impotentiam salvandi seipsum, præsumptam Regis dignitatem, fiduciam vanam in Deum, inanem Dei filiationem. Hæ omnes calumniæ extinguentur, si descendat de Cruce. Ita enim ajunt: *Descendat nunc de Cruce, & credimus ei.* Sed frustra. Imò, quia filius Dei est, non descendit de Cruce. Filiorum Dei est, in Cruce suscepta constanter perseverare, ac mori, tum continua sui ipsius mortificatione, tum quotidiana vocationis suæ confirmatione.

Primum & secundum Christi Verbum in Cruce.

1. **I**esus autem dicebat: Pater, dimitte illis: *Non enim sciunt, quid faciunt.* Luc. 23. Loquitur in causa aliena, qui semper tacuit in sua. Et prima causa non est amantissimæ Matris, sed crucifigentium. Expende verba. *Patris* nomen usurpat, ut ad pietatem moveat, moneatque esse Patrem non tantum bonorum, sed etiam malorum; & te omnium fratrem. *Illis*, non definit præsentis Crucifixores, sed etiam futuros, scilicet omnes peccatores. Quid non speres, qui te non excludi vides? *Non sciunt quid faciunt.* Excusat quoad potest, per ignorantiam: quia verè *omnis peccator ignorans est*, nec æstimat peccati gravitatem. Offensus quid tu agis? Ora pro præsentibus. Ignosce illis. Excusa & tu quoad potes.

2. *Domine memento mei, dum veneris in regnum tuum.* Ibid. Latro bonus reprehendit socium blasphemantem, confitetur peccatum suum, dat testimonium innocentiae Christi, credit Christum esse Deum, & plenus spe eum orat: *Domine memento mei, dum veneris in regnum tuum* 1. Quid non potest uno penè momento Dei gratia accepta?

tata? 2. Non petit latro liberationem à cruce, sed sui memoriam. Satis illi provisum est, cuius Deus meminisse dignatur 3. Duo sunt ad latus Christi, unus convertitur, quis non speret? unus damnatur, quis non timeat, etiamsi sit apud Iesum?

3. *Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso.* Ibid. Quæ benignitas Iesû? plus exhibet, quam petatur. Quod promittit, non differt: *Hodie. 2. Mecum:* quod solatium, esse cum Iesû? In paradiso cum illo esse & tu desideras? Sed esto prius tu *Cruce.* *Ad magna premia perveniri non potest, nisi per magnos labores.* S. Greg. hom. 37. in *Evang.* Si compassus fueris, conregnabis.

S A B B A T H O.

Tertium Verbum ad Matrem, & ad Joannem.

1. **S**tabat juxta Crucem Iesû Mater eius.
 Luc. 23. Quis putas fuerit dolor sanctissimæ Matris, quæ unicè diligebat filium Iesû, quæ non ignorabat Deum, & hominem: *juxta:* quæ oculis suis inspiciebat: *Crucem:* tormenta, & infamiam supremam. Et tamen *stabat,* & ipsa animo filium pro mundi salute offerebat. *Stantem lego; flentem non lego* ait
 D. Ambr.

D. Ambr. in c. 23. Luc. *Stare namque* (addit Amadeus hom. 5. de Martyr. Virg.) *in illa cordis amaritudine, magna adscribitur constantia.* Disce 1. stare in adversis. 1. Mente, & ratione. 2. Voluntate constante. 3. Etiam infracto exercitio. Disce 2. Nihil creaturarum rerum, etiam spiritualia solatia ita amare, quin si Deus velit, si expediat pro aliorum salute, perdere velis.

2. *Cum vidisset Jesus Matrem & Discipulum stantem, dicit Matri suæ: Mulier ecce filius tuus.* Ibid. Sui loco relinquit Matri Ioannem Sed quæ comparatio utriusque? quale solatium, loco Dei purus homo Non est dubium beatissimam Virginem in Ioanne semper specularam esse Christum. Disce & tu in proximis agnoscere Christum, firmiter inde erit charitas; præsertim verò in Superioribus, exactior erit obedientia. Sed cur Ioannes Matri. 1. Privilegio virginitatis hoc tribuit Theophylactus. Virgo Virgini, Virginem commendavit. 2. Quia ipse quoque ad crucem stetit; *Vsque adeò bonum est, inquit ille, stare apud patientem Christum. Nam in fraternitatem eius ducit* En quibus frater Christi, quibus Virginis filius evadas. Pulchri tituli hoc constant pretio.

3. *Deinde dicit Discipulo: Ecce Mater tua.* Ioan. 19. S. Ambros. in exhort. ad Virg. *Vocatus à Christo reliquit patrem. Huic traditur*

di ut Virgo qui suos nescit. Quod tibi solatium esset, si ea tibi in Matrem daretur! At fieri potest, si amore Jesu, tuos nescias, & carnalem ad eos affectum exuas. 2. fieri potes frater Jesu, & hinc Mariæ filius, si exactè te voluntati Dei accommodes: Qui fecerit voluntatem Patris mei, ipse meus frater est. Matth. 12. Accipe ergò illam in tua, & dic: Monstra te esse Matrem: sed vicissim tu monstra te esse filium,

DOMINICA PALMARUM.

Quartum, & quintum Christi Verbum.

1. **C**irca horam nonam clamavit Iesus voce magna: Deus meus, Deus meus, ut quia dereliquisti me. Matth. 27. S. Leo: Vox ista non querela, sed doctrina est: erudiens nos, eousque devenisse Christi dolores, ut noluerit eos etiam interna Dei assistentia mitigare. Et tu quot solatia, non tantùm à Deo sed à creaturis mendicas? Magnum est, & valde magnum, ait Thom. Kemp. l. 2. c. 9. quàm humano, tam Divino posse carere solatio; & pro honore Dei libenter exilium cordis velle sustinere, & in nullo se ipsum querere.

2. Ut consummaretur scriptura, dixit: Sicutio. Ioan. 19, Sciebat omnia se implevisse, quæ